

הָאוֹצֵר הַכִּי יִקַּר בְּעוֹלָם
סֶפֶד מוֹפֵלָא עַל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר
יוֹחָאִי, שְׁלוֹם בֵּית, וְאַהֲבַת הַ"

בְּעִיר קְדוּמָה בְּשֵׁם
צִידוֹן, גָּרוּ יַחַד אִישׁ וְאִשָּׁה
יְהוּדִים וְצַדִּיקִים.
הֵם הָיוּ עֹשִׂירִים מְאֹד
וְהָיָה לָהֶם בַּיִת מָלֵא
בְּכֶסֶף, זָהָב וְשִׁטִּיחִים.
אַבָּל...
הַבַּיִת שֶׁלָּהֶם הָיָה שָׁקֵט.
שָׁקֵט מְדִי.

כְּבֹר עֶשְׂרֵי שָׁנִים שֶׁהֵם
נִשְׁוֹאִים, אֲבָל ה' עֲדִין לֹא
לָהֶם יְלָדִים בְּכָל יוֹם הֵם
נִשְׂאוּ אֶמּוּדֵיהֶ, אֵךְ לְתַמָּם
אֵהֶם כָּל כֶּךְ רָצוּ
וּלְגַדֵּל לְתוֹרָה!

כְּבֹר עֶשְׂרֵי שָׁנִים שֶׁהֵם נִשְׁוֹאִים, אֲבָל ה' עֲדִין לֹא נָתַן לָהֶם יְלָדִים.
בְּכָל יוֹם הֵם נִשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם לַשָּׁמַיִם בְּתַפִּלָּה וְהוֹדִיָּה לֵה, אֵךְ לִבָּם בָּכָה. הֵם
הֵם כָּל כֶּךְ רָצוּ תִינוּק קָטָן לְאַהֲבָה וּלְגַדֵּל לְתוֹרָה!

עַל פִּי חֻקֵּי הַתּוֹרָה, הַבֵּעַל
חָיב לְקַיֵּם מִצְוֹת "פְּרִיָּה
וְרִבְיָה". אַחֲרֵי עֶשְׂרֵי שָׁנִים בְּלִי
יְלָדִים, הֵם הִבִּינוּ בְּעֶצֶב
שְׂעָלֵיהֶם לְהַתְגַּרֵּשׁ וּלְהַפְרֹד.
זֶה הָיָה מַעֲשֵׂה שְׂדֵרֶשׁ הַמּוֹן
אֲמוֹנָה בָּה', כִּי הֵם אָהָבוּ
זֶה אֶת זֶה מְאֹד.

לפני שיפרדו, החליטו לנסע לארץ ישראל, אל ההר במרון. הם
באו לבקש עצה וברכה מגדול הדור – התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי!
בר יוחאי! הם ידעו שתפלת צדיקים בוקעת רקיעים.

הַזִּיּוֹג עָמַד בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל רֵשֶׁב". פָּנָיו מְפִיצוֹת קִדְשָׁה וְאוֹר שֶׁל מַלְאָךְ.
"רַבִּי, אָמַר הַבַּעַל, "אֲנִיחֵנוּ בְּפֶרְדִּים כְּדֵי שְׂאוּכַל לְקַיֵּם מִצְוָה, כִּדָּת וְכִדִּין."
רַבִּי שִׁמְעוֹן רָאָה בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אֶת הָאֱהָבָה שֶׁלָּהֶם וּמִיד יָדַע מָה לַעֲשׂוֹת.

"בְּנֵי הַיִּקְרִים", חֵידָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּאַהֲבָה, "בַּיּוֹם שָׁבוּ הַתַּחֲתָנִתָּם – עֲשִׂיתֶם מְסֻבָּה?"
"כֵּן", הֵשִׁיבוּ. "אִם כֵּךְ", גָּזַר רֹשֵׁב", "כָּנִשׁ שֶׁהַתַּחֲבִירָתָם מֵתוֹךְ סְעוּדָה וְשִׁמְחָה,
כֵּךְ אֲנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁתַּעֲשׂוּ סְעוּדָה גְּדוֹלָה גַם לִפְנֵי שְׁתַּפְּרְדּוּ!"

"מי יעז להתופח עם הצדיק? הזוג חזר לצידון והכין סעודת
מלכים. שילחן ערוך עם כלי כסף, פרות נפלאים, חלות ויין יהודי
כאשר. הם הודו לה' על כל השנים הטובות שזכו לחיות יחד.

מרב שִׁמְחָה וַיֵּין, חָשׁ הַבַּעַל קִרְבָּה
עֲצוּמָה לְאַשְׁתּוֹ. לְבוּ הָיָה מְלֵא הַפֶּרֶת
הִזְעוּ מִדֹּר הַטּוֹב. הוּא אָמַר לָהּ:
"אֵינִשְׁתִּי הַיְקָרָה, מִחָר אֵיִתְּ חוֹזְרֶת
לְבֵית אָבִיד.. אָבֵל לִפְנֵי כֹן, קָחִי לָךְ
אֶת הַחֶפֶץ הַכִּי יָקָר שֶׁיֵּשׁ לִי בַּבַּיִת!
כָּל מָה שֶׁתִּרְצִי – הוּא שְׁלָךְ!"

הָאִשָּׁה חִיכָה. הַבַּעַל הָעֵיף
סִיִּים אֶת אַרוֹחָתוֹ, עֲצֵם אֶת
עֵינָיו וְנִרְדָּם שְׁלֵרְדָּם שִׁינָה
עֲמוּקָה.

הִיא לֹא נִגְשָׁה לְזָהָב. הִיא לֹא
לְקַחָה תְּכֵשִׁיטִים. הִיא קִרְאָה
לְמִירְאָה לְמִשְׁרָתִים שְׁלָה.

"קָחוּ אֶת הַמָּטָה שֶׁל בַּעֲלִי כְמוֹ שֶׁהִיא," לָחָשָׁה הָאִשָּׁה, "וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ, יָשֵׁן, יָשָׁר אֶל הַבַּיִת שֶׁל אָבִא שְׁלִי" בְּחֻשְׁכַּת הַלַּיְלָה, בְּהַשְׁגָּחָה פֶּרִטִית מֵה', הֵם נִשְׂאוּ אֶת הַמָּטָה בְּנִשְׁקָט בְּנִשְׁקָט.

בְּאִמְצַע הַלֵּילָה פָּקַח הַבַּעַל אֶת עֵינָיו.
קִירוֹת זָרִים! רֵיחַ אַחֵר!
"הֵיכָן אָנִי?" הוּא קָרָא בְּהִלָּה, "מָה
זֶה הַמָּקוֹם הַזֶּה??"
הָאִשָּׁה יָשְׁבָה לִידוֹ, רְגוּעָה וְשָׁלוּה.
"אַתָּה בְּבֵית אָבִי, בְּעָלִי הַיָּקָר."

"אָבֵל מַה לִּי וּלְבֵית אָבִיךָ?" תָּמָה הַבַּעַל. חִיכָה הָאִשָּׁה וְאָמְרָה
בְּקוֹל רוֹעֵד: וְסָמָה בְּקוֹר רַעֲה "הֲרִי אָמַרְתָּ לִּי לְקַחַת אֶת הַחֶפֶץ הַכִּי יָקָר מִהַבַּיִת.
חִפְשֹׁתִי וְחִפְשֹׁתִי... וְאִין לִי בְּעוֹלָם כֻּלּוֹ שׁוֹם דָּבָר יָקָר וְאֶהוּב יוֹתֵר מִמֶּךָ!"

הֵם הֵבִינוּ שָׁהֶם
נוֹעֲדוּ לְהִשָּׁאֵר יַחַד!
בְּבִקָּר מִהָרֹחַזָּרוֹן.
כְּשֶׁרִבִּי שְׁמֵעוֹן רָאָה
גָּדֹל הָאֱהָבָה וְהַשְּׁלוֹם
בֵּינֵיהֶם, הוּא חֵיף.
הַתָּנָא הַקָּדוֹשׁ עָמַד
וְהַתְּפִלָּה לֵה' בְּבִכִּי
וּבְתַחֲנוּנִים עֲבוּרִם,
וְהַשְּׁמִים נִפְתָּחוּ!

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
אָב הַרְחָמִים, אוֹהֵב
אֶת הַשָּׁלוֹם בֵּין אָדָם לַר
ה' שָׁמַע אֶת תְּפִלַּת
הַצַּדִּיק, וַעֲשֵׂה גַם
עֲצוֹם לְזוּג מְצִידוֹן.
כַּעֲבוֹר שָׁנָה... הַבֵּית
הַשָּׁקֵט הַתְּמִלָּא
בְּקוֹל צְחוק תִּינוּק
שְׁנוֹלֵד בְּמָזֶל טוֹב!

מָה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִהָאִשָּׁה הַחַכָּמָה?

אוצרות מדמים: זהב, צעצועים,
כסף (דברים שאפשר לקנות).

האוצר האמיתי: המשפחה שלנו,
האחים, ההורים, ואהבת ה'!

משימה להיום: חזרו הביתה ותגידו לבן משפחה – "אתה האוצר שלי!"